

Ondřej Janeček, *Postavení Indiánů v Mexiku v 19. a 20. století*, České Budějovice 2012, 104 s. (diplomová práce Ústavu romanistiky FF JU).

Posudek vedoucího diplomové práce

Hlavním badatelským úkolem diplomové práce Ondřeje Janečka bylo představit změny, k nimž došlo ve společenském postavení indiánského obyvatelstva v Mexiku za posledních dvě stě let. Hned na úvod svého posudku bych chtěl zdůraznit, že Janečkův text tento cíl v mnohém překračuje. Obraz indiánského obyvatelstva, jenž přináší předložená stať, je prezentován na pozadí dějin nezávislého mexického státu. Ve svém pečlivě promyšleném textu Janeček umně provádí čtenáře mexickými dějinami, přičemž neztrácí ze zřetele hlavní cíl své práce. Zásadní mezníky mexických dějin jsou zde proto představovány především s ohledem na naplnění či spíše nenaplnění indiánských tužeb po zlepšení vlastního sociálního statusu. V práci však nechybí ani pohled z druhé strany. Ve stati Ondřeje Janečka se lze dozvědět mnohé zajímavé informace o rozporuplném postoji, jenž k indiánskému obyvatelstvu zaujímal a nadále zaujímá mexický stát. Ten se na jedné straně hrdě hlásí ke své předkolumbovské minulosti, buduje muzea, staví pomníky někdejšímu vůdci aztéckého odporu proti Španělům a na druhé straně nepřestává přehlížet potřeby indiánského obyvatelstva, na které nazírá jako na podřadný živel.

Předložená práce je založena především na výpovědích španělsky psané odborné literatury. Ondřej Janeček se díky svému pobytu na univerzitě v Granadě měl možnost seznámit s nejvýznamnějšími pracemi věnovanými tématu. Chtěl bych přitom zdůraznit především fakt, že Ondřej Janeček zmiňované práce nejen uvádí v bibliografii, nýbrž že s těmito knihami a studii rovněž skutečně pracuje ve svém textu. Velice oceňuji také způsob, jakým se vypořádá s nedostatkem literatury, jež by vypovídala o soudobém postavení indiánského obyvatelstva a jeho boji za zlepšení svého společenského postavení. Statistické údaje představené v poslední kapitole by si však dle mého soudu zasloužily přeci jen hlubší interpretaci.

Jediné výrazné připomínky mám k formální úpravě práce. V Janečkově stati se objevují různé způsoby citování. V poznámkách pod čarou i v bibliografii jsou příjmení autorů uváděna střídavě kapitálkami, střídavě velkými písmeny. Za některými poznámkami chybí tečky. Autor navíc bibliografické citace nedůsledně zkracuje. Obdobná ležérnost se projevila rovněž v seznamu použité literatury, kde jsou některé tituly zařazeny zcela mimo abecední pořadí (s. 98 Hernández Chávez; s. 100 Svenson). Někde jsou dokonce chybně uvedena celá

jména autorů (např. s. 101 P.řemysl; s. 101 Menegus x Menegues). V práci se vyskytuje značné množství překlepů. Skutečnost, že si Ondřej Janeček na úpravě práce nedal příliš záležet, zcela zřetelně demonstruje prázdný list papíru, jenž se objevuje mezi textem a závěrem (s. 87) či ne příliš graficky povedená s. 63.

Závěrem: Ondřej Janeček prokázal ve své práci solidní znalost problematiky mexických dějin, a velice dobře se vypořádal s náročným tématem. S kvalitní obsahovou stránkou práce však bohužel nekoresponduje její formální úprava. Vzhledem k tomu, že má výsledná známka ohodnotit obě dvě skutečnosti, navrhuji předloženou diplomovou práci klasifikovat stupněm **velmi dobře**.

České Budějovice 10. 8. 2012

Mgr. Pavel Marek, Ph.D.